

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1586

гр. София, 12.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в закрито заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **1495** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на министерство на външните работи /МВнР/, подадена чрез процесуални представители срещу задължителни предписания по т.4, т.5, т.6 и т.7 на Протокол за извършена проверка № ПР2348213 от 23.01.2024г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /ИА“ГИТ“/, с адрес в [населено място].

С жалбата е направено особено искане на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 от АПК съдът да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на чл.405 от КТ. Искането е мотивирано с това, че към момента на проверката и към момента на издаване на оспорения акт предметът на предписанията по т.4, т.5, т.6 и т.7 на Протокол № ПР2348213 от 23.01.2024г. е изпълнен. Посочено е, че уговорените трудови възнаграждения са начислени и изплатени на посочените в предписанията служители и предварителното изпълнение на предписанията ще доведе до повторно заплащане на тези суми, което би причинило вреди на бюджета на МВнР.

В съпроводително писмо, с което административната преписка е представена в АССГ, ИА“ГИТ“ чрез изпълнителния директор сочи, че не се противопоставя на направеното с жалбата особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорените предписания.

Протокол за извършена проверка № ПР2348213 от 23.01.2024г. на ИА“ГИТ“ е издаден на основание чл.404, ал.1, т.1 от Кодекса на труда /КТ/. С предписанията по т.4, т.5, т.6 и т.7 на работодателя е наредено да начисли в цялост уговореното трудово възнаграждение за конкретно посочени месеци и физически лица, съгласно чл.128, т.1 от КТ в срок до 29.02.2024г.

Съгласно чл.405 от КТ обжалването на принудителните административни мерки по чл.404, ал.1 не спира изпълнението им. Предварителното изпълнение е допуснато по силата на закон с цел защита на важни държавни или обществени интереси, да не бъде осуетено или затруднено предварителното изпълнение на акта, или ако от закъснение

на изпълнението може да последва вреда.

Допуснатото по закон предварително изпълнение може да бъде спряно от съда ако то би причинило на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Спирането в този случай е изключение и следва да преодолее защитата на особено важния държавен или обществен интерес свързан с охрана на труда при спазване на трудовото законодателство. Разпоредбата на чл.166, ал.4 от АПК предвижда, че при условията на чл.166, ал.2 от АПК съдът може да спре предварителното изпълнение въз основа на нови обстоятелства.

В случая се твърди, че уговореното трудово възнаграждение за посочените по т.4, т.5, т.6 и т.7 месеци и за цитираните там лица е начислено и изплатено и по тази причина предварителното изпълнение на предписанията ще доведе до повторно плащане на тези суми. Действително повторното изплащане на трудовите възнаграждения би причинило значителна и трудно поправима вреда на жалбоподателя, като се има предвид и разпоредбата на чл.271, ал.1 от КТ, според която работникът или служителят не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудовото правоотношение, които е получил добросъвестно. Но в случая предписанията са за начисляване в цялост на трудовите възнаграждения, съгласно чл.128 от КТ, а не за повторното им изплащане. Освен това твърденията, че трудовите възнаграждения са начислени към момента на проверката и към момента на издаване на акта не обосновават извод за изпълнение на предписанията или за незаконосъобразност на същите. Правилно ли са начислени трудовите възнаграждения или не, е въпрос по съществуването на спора и не може да се разглежда в настоящото производство. От друга страна не се сочат и не се представят доказателства за причиняване на значителна и трудно поправима вреда на жалбоподателя от предварителното изпълнение на оспорените предписания за начисляване на уговорените трудови възнаграждения, съгласно чл.128, ал.1 от КТ.

В конкретния случай законодателят изначално при издаване на оспорения акт е приел, че държавния или обществен интерес е приоритетен над какъвто е да е вид частен интерес и вреда. Поради това, спиране на изпълнението е в зависимост само от нови обстоятелства или такива, неосъществени при издаване на акта. Новите обстоятелства следва да предопределят извод за преодоляване защитата на държавния и обществен интерес в полза на частния такъв на оспорващия. Вредите следва да имат характеристика на значителни или трудно поправими. В случая вредите не се основават на нови обстоятелства, такива възникнали след издаване на акта, а на съществуващи към момента на проверката и на издаването на акта. Не се установяват и прогнозираните вреди от предварителното изпълнение на предписанията като трудно поправими или значителни.

Предвид изложеното съдът счита искането за спиране на допуснатото с разпоредбата на чл.405 от КТ предварително изпълнение за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.3 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането на министерство на външните работи за спиране на предварителното изпълнение на предписанията по т.4, т.5, т.6 и т.7 на Протокол № ПР2348213 от 23.01.2024г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с адрес в [населено място], дадени по реда на чл.404, ал.1, т.1 от КТ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: